

Visitasedrag for Evenes menighet – Høsten 2024

Kjære menighet, kjære Evenes-samfunn!

Det er med glede og takknemlighet jeg står her i dag for å dele noen tanker med dere i forbindelse med bispevisitasen. Det er alltid en anledning til refleksjon og takknemlighet når vi samles i Guds hus for å feire fellesskapet vi har i troen. En visitas gir oss også anledning til å stanse opp, se tilbake på det vi har oppnådd, og rette blikket mot fremtiden. Vi skal både takke for det som har vært, men også erkjenne at vi har en vei videre å gå – en vei som kaller på fornyelse, innsats og omsorg for hverandre.

Fellesskap og mangfold

I løpet av denne uken har vi fått møte mennesker i alle aldre, fra de yngste barnehagebarna til de eldste på omsorgssenteret. Vi har vandret med turgåere, møtt skolebarn og lærere på en av de flotteste skolene i fylket, og hatt viktige samtaler med kommuneledelsen. Så har vi besøkt **Frivilligsentralen, Blindeforbundets syns-og mestringscenter, Vårdobáiki markasamiske senter, Gállogiedde friluftsmuseum, Teodor-klubben og Flystasjonen**. Alle disse møtene har vist meg hvordan Evenes er et sted hvor vilje til fellesskap står sterkt. Evenes er en kommune som står sammen om mye, men som også rommer kulturforskjeller.

Evenes menighet har en lang og stolt historie. Helt fra middelalderen har det vært et kristent nærvær i Evenes. Den stolte Evenes kirke, reist på 1800-tallet, er et vitnesbyrd om en tro som har holdt stand gjennom generasjoner. Kirken har ikke bare vært et sted for søndagsgudstjenester, men også for livets merkedager: dåp, konfirmasjon, bryllup og begravelser. Den har vært en bærende del av lokalsamfunnets liv, et samlingssted for både sorg og glede, og et sted for å finne håp.

Menigheten har også hatt en viktig rolle utover gudstjenestene. Mange av dere har vært involvert i diakonalt arbeid, i barne- og ungdomsarbeid, i misjonsforeninger og i arbeid for eldre. Det er nettopp i dette vi ser kirkens sanne ansikt – ikke bare som et bygg, men som et fellesskap av troende som støtter hverandre, som er til stede i hverandres liv, og som bringer evangeliet til mennesker gjennom praktisk handling.

Evenes kirke og utfordringer fremover

Når det gjelder hovedkirken her i Evenes, er det flott å se at det nylig er gjort arbeid på taket og kledningen. Men som mange av dere vet, krever store, gamle bygg kontinuerlig vedlikehold. Utfordringene med isolering og oppvarming er reelle, og her ser vi muligheter i kirkebevaringsfondet. Samarbeidet mellom kirken og kommunen er viktig for å kunne bevare denne kirka for fremtidige generasjoner.

Evenes kirkested har lange tradisjoner, og det er kanskje det vi først tenker på når vi ser navet i kommunevåpenets hjul.

Kirkens rolle i dagens samfunn

I dag står vi likevel overfor nye utfordringer. Samfunnet er i endring, og det påvirker også menigheten. Globaliseringen, den teknologiske utviklingen og ikke minst en stadig mer sekulær kultur utfordrer kirkens plass og rolle. Mange steder ser vi at kirkebenkene står tommere enn før. Flere og flere spør seg: Hva er kirkens rolle i dagens samfunn? Hva har vi å tilby?

Jeg vil våge å si: Vi har mye å tilby! For selv om verden endrer seg, står menneskets grunnleggende behov fast. Behovet for fellesskap, for håp, for mening, for kjærlighet – disse behovene forsvinner ikke selv om samfunnet moderniseres. Snarere tvert imot. Vi ser en økende individualisering i samfunnet, og mange mennesker føler seg isolert og ensomme. Her har kirken en

viktig oppgave: Vi må være et fellesskap som inkluderer, som åpner dørene for alle, og som viser Guds kjærlighet i praksis.

En menighet i endring

Et annet tema som har kommet opp gjennom uka, er de endringene som har preget menigheten siden grenseendringene i 2019. Det har vært en krevende tid, særlig for de ansatte som har måttet tilpasse seg nye rammer og økonomiske utfordringer. Men midt i dette ser vi at det er vilje til å bygge videre. Menigheten her har et stort potensial, og det er fantastisk å se Helen og de andre som tjener i kirka i dag, bidra med engasjement og omsorg.

Gudstjenesten – menighetens hjerteslag

Gudstjenesten er hjertet i menighetens liv. Det er her vi møtes, her vi tilber, her vi mottar nåden gjennom ordet og sakramentene. Men vi må også erkjenne at for mange kan gudstjenesten virke fjern. Noen føler kanskje at liturgien er gammelmodig, at språket er vanskelig å forstå, eller at gudstjenesten ikke taler til deres liv. Dette er en utfordring vi må ta på alvor.

Vi har fått delta i gudstjenester i alle de vakre gudshusene her, fra Bogen kapell, til Kvitfors kapell/Lavangseidet bedehuskapell, og nå her i Evenes kirke. Det har vært gledelig å se det sterke engasjementet som finnes for å ta vare på disse historiske byggene, men enda viktigere er hvordan fellesskapene rundt dem blomstrer. Ikke minst takket være fantastisk servering etter at vi har feiret gudstjeneste. Kapellforeningene gjør en viktig innsats, ikke bare for å bevare byggene, men for å bygge varme og inkluderende fellesskap. Dette er noe som styrker menigheten i en tid med utfordringer.

Den samiske arven og fremtiden

Vi har også fått oppleve hvordan den samiske kulturarven løftes fram her i Evenes. Besøket på Várdobáiki markasamiske senter og Gállogiedde friluftsmuseum minnet oss om viktigheten av å bevare og styrke denne arven. Utstillingen *Hilla*, som betyr "glør", er en treffende påminnelse om at det finnes gnister fra fortiden som kan tennes opp til en levende flamme i dagens samfunn. Det er noe vi som kirke skal være med på – å bidra til å synliggjøre den samiske kulturen i vår praksis, gjennom språk, farger, musikk og fortellinger.

Barn og unge – menighetens fremtid

En annen stor utfordring vi står overfor, er hvordan vi kan nå ut til barn og unge. Ungdomskultur er i stadig endring, og det kan være vanskelig for kirken å finne sin plass i ungdommens verden. Men én ting vet vi: Ungdom trenger mening, tilhørighet og identitet. De spør etter hva som er sant, hva som gir livet verdi. Og her har vi som kirke et fantastisk budskap å bringe!

Jeg vil særlig løfte frem konfirmantarbeidet i menigheten. Dette er en av våre viktigste arenaer for å møte ungdom i dag. Her får vi muligheten til å gi dem et møte med kristen tro, men også en anledning til å reflektere over sitt eget liv, sine valg og sin fremtid. Jeg oppfordrer dere til å fortsette å satse på konfirmantene.

Det samme gjelder barnearbeidet. Mange av oss har gode minner fra søndagsskolen eller andre aktiviteter vi deltok på som barn. Menighetsrådets arbeid med å få på plass trosopplæringsplan støttes fullt ut.

Diakoni – troens praktiske ansikt

Diakoni er kirkens kjærlighetsarbeid i praksis. Det er tro som settes ut i handling. Diakonien handler om å se de svakeste, de

som har det vanskelig, og gi dem støtte og omsorg. Dette arbeidet har en lang tradisjon i kirken, og Evenes menighet har vært kjent for sitt sterke diakonale engasjement.

Men vi kan ikke hvile på laurbærene. Også her må vi spørre: Hvordan kan vi være til stede for mennesker i dag? Hvordan kan vi nå ut til dem som føler seg ensomme, de som sliter med psykiske utfordringer, eller de som lever i fattigdom? Kanskje trenger vi å samarbeide tettere med andre aktører, som frivillige organisasjoner og det offentlige helsevesenet, for å virkeliggjøre kirkens oppdrag.

Denne uken har vist meg at det finnes mange gode fellesskap her i Evenes, fra Teodorklubben til de mange frivillige som bidrar med tid og omsorg. Samarbeid og felles innsats på tvers av ulike grupper og tradisjoner er veien fremover.

Utfordringsbilde.

Det var en voldsom endring da **grensene ble endret i 2019** og Evenes sokn ble stående litt for seg selv. Det har vært strevsomt å bli en mindre samarbeidsenhet, og finne formen på ting. Særlig har dette vært krevende for de ansatte.

Prestetjenesten har vært mer skiftende enn tidligere, økonomien er anstrengt, og det har vært uro i staben, bl.a som følge av utfordringer man står ovenfor.

Denne uken har vi hatt **Jan Egil Ingebretsen** med som prost, men som kjent er det **Kristine Sandmæl** som nå overtar den stafettpinnen. Det er naturlig å legge opp til videre samarbeid mellom prost og fellesråd om veien videre.

7 konkrete utfordringer til videre engasjement for Evenes menighet

1. **Utvikle gudstjenesten:** Varier på tidspunkt. Ha ulik profil på Evenes og i Bogen. Involver konfirmanter og andre.
 2. **Styrke barne- og ungdomsarbeidet:** Fortsett å satse på konfirmantarbeidet og barnegrupper, med fokus på å gi barn og unge en solid kristen identitet. Fortsette arbeide med trosopplæringsplan, men ta med nye føringer fra kirkemøtet vedr. Kirkelig undervisning og læring (Kirkemøtet 2025).
 3. **Fortsette det diakonale engasjementet:** Fortsette med gudstjenester på Evenes omsorgssenter og ha gjerne god tid for samtaler og besøk på rommene.
 4. **Samarbeid med kommunen:** Fortsett det gode samarbeidet med lokale myndigheter for å sikre ressurser til menigheten. Dette gjelder både økonomisk støtte og praktisk tilrettelegging for kirkelig arbeid.
 5. **Bevare kulturarven:** Engasjer dere aktivt i bevaringen av kirkebygget og andre historiske steder i menigheten. Dette kan være gjennom økonomiske bidrag, dugnader eller ved å søke støtte fra kirkebevaringsfondet.
 6. **Forsoningsarbeid:** Være med å løfte den samiske kulturarven i kommunen. Både i arbeidet med gudstjenester, men generelt også gjennom språk, musikk og fortellinger.
 7. **Stabsutvikling:** Ha et særlig blikk på utvikling av stabsrelasjoner med fokus på oppgavene som skal løses og på et godt arbeidsmiljø.
-

Dette er noen tanker og utfordringer som jeg håper kan inspirere dere videre i arbeidet. Gud har velsignet denne menigheten med en sterk historie og et stort potensial. Nå er det vår oppgave å ta ansvar for fremtiden og bære troen videre til nye generasjoner.

Tusen takk for at jeg fikk være med dere denne uka. Måtte Gud velsigne dere alle, og gi oss mot til å ta fatt på de oppgavene som ligger foran oss.